

# РЕШЕНИЕ

№ 1758

гр. София, 14.03.2016 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав**, в публично заседание на 17.02.2016 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Светлана Димитрова**

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11199** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 118, вр. чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „в” от Кодекса за социално осигуряване.

Образувано е на 20.11.2015г. по постъпила в АССГ жалба, вх. № 28732/20.11.2015г., с вх. № 1040-21-61/10.11.2015г. по регистъра на ТП на Н. С.-град, от д-р Й. К. Л., д-р С. И. В.- Г. и д-р А. С. Д. от [населено място], членове на ТЕЛК „Общи заболявания“ 2 състав при I-ва МБАЛ-С., чрез представител по пълномощие адв. Руска И. срещу Решение № 1040-21-61/19.10.2015 г. на директора на ТП на НОИ С. град, с което е отхвърлена жалбата, вх. № 66-66-34 ≠ 35 от 11.09.2015г. на оспорващите срещу разпореждане № РО-5-21-00050100/14.08.2015г. издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. за събиране на суми по Ревизионен акт за начет № РМ-5-21-000495999 от 29.07.2015г. на контролен орган по чл.107 от КСО в размер 2208.94лв. (главница и лихви).

Изложените в жалбата доводи, поддържани от представителя по пълномощие на оспорващите адв. Руска И. и в представените писмени бележки, са за незаконосъобразност и неправилност на решението на териториалния директор и на потвърденото с него разпореждане.

Конкретно се релевират доводи, че липсва виновно поведение на оспорващите, членове на ТЕЛК - в експертните решения се изразява професионално мнение, становища и оценки, основани на професионалната квалификация, дадени в рамките и на основанията предвидени в закона и в този смисъл отмяната на едно

експертно решение от друг орган на медицинска експертиза, в случая НЕЛК, се базира на изразено друго професионално мнение. Двете експертизи действат в рамките на своята професионална компетентност при определяне на % трайно намалена работоспособност/ТНР/. Според жалбоподателите не може да се приеме, че са налице нарушения на нормативни разпоредби при издаването на експертното решение на ТЕЛК. В този смисъл се сочи и установена константна практика на ВАС.

Решение № 1040-21-61/19.10.2015 г. на Директора на ТП на НОИ С. град не е мотивирано - не са посочени ясно фактическите и правни основания за издаването му. В жалбата се развиват и подробни аргументи, относно компетентността на НЕЛК във връзка с определеното заболяване и процента на нетрудоспособност, както и действителното здравословно състояние на освидетелстваното лице Н. А. П.. Твърди се и, че това ЕР на НЕЛК е нищожно, предвид, че е издадено по просрочена жалба. Столичната РЗИ е поставила печат, че ЕР на ТЕЛК е влязло в сила на 21.01.2014г., а жалбата на медицинската комисия при НОИ е, с вх. № 1167 от 13.02.2014г., десет дни след изтичане на преклузивния срок. Соци се, че с текста на чл.98 ал.7 от КСО е въведена възможност, ако решението на ТЕЛК и НЕЛК е обжалвано от председателя на медицинската комисия или по реда на чл. 112 от Закона за здравето както е в случая, до влизането в сила на решението на НЕЛК, съответно на съда по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза да се отпуска, възобновява и възстановява пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. Ако отпускането и изплащането на пенсия на Н. А. П., е било направено по силата на ал. 7 на чл. 98 от КСО, то същото не може да послужи като основание за ангажиране на отговорност за неправилно извършени осигурителни разходи, в следствие на което са претърпени щети на ДОО от акт на орган на медицинската експертиза, тъй като въпросните осигурителните плащания се извършват на законово основание - разпоредбата на чл. 98. ал. 7 от КСО. Този вид плащанията / извършени на законово основание съобразно изразената законодателна воля/ не са обвързани с резултата от обжалването. Няма и изрична законова норма предвиждаща, при отпадането на основаниято за осигурителните плащания /извършени при условията на чл.98 ал.7 от КСО/ със задна дата, да бъде предпоставка за търсене на имуществена отговорност от лекарите - членове на състава постановил ЕР, за направените осигурителни разходи. В съставения акт за начет, според жалбата респективно и в последвалото го Разпореждане, неправилно е определен и размера на претендираните евентуално настъпили вреди. Видно от приложеното ЕР № 0051 на НЕЛК, е че същото постановено на 09.02.2015г. следователно, всички направени плащания от страна на НОИ след този момент не могат да бъдат базирани на ЕР на ТЕЛК, тъй като след произнасянето на НЕЛК обективно вече не е налице основание за плащане на тази пенсия. Релевира се и оплакване, че в конкретния случай произнасянето на НЕЛК не е в 3 месечния срок по закон, а след повече от една година след издаване на Решението на ТЕЛК. Твърди се също, че ЕР на ТЕЛ не е ясно към коя дата е влязло в сила, което влече след себе си неправилно определяне на начислената сума с Р.. Съставеният Р. за ангажиране на отговорността на орган на медицинската експертиза на работоспособността за възстановяване на претърпени от ДОО щети е издаден при неизпълнение на материалноправните изисквания за законосъобразност по чл. 110, ал. 1, т. 1 от КСО и в тази връзка и издадените последващо Разпореждане № РО-5-21-00050100/14.08.2015г. от ТП на НОИ [населено място] и Решение № 1040-21-61/19.10.2015 г. на Директора на ТП на НОИ [населено място] се явява

незаконосъобразни и следва да бъдат отменени. Претендират се разноси в производството съгласно списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – Директора на ТП на НОИ С. – град, чрез представител по пълномощие юрк. В. оспорва основателността на жалбата, представя писмени бележки, не претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, не прави възражение за прекомерност на размера на адвокатското възнаграждение, претендиран от оспорващите.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Съдът след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Експертно решение № 140/15.01.2014г. на ТЕЛК общи заболявания, при I МБАЛ С.-ЕАД, втори състав: д-р Й. К. Л., д-р С. И. В.- Г. и д-р А. С. Д., при преосвидетелстване на Н. А. П., след изтичане на срока по преходното ЕР, който е бил до 01.12.2013г. и след преглед, е определен 50% ТНР, за срок от три години, до 01.01.2017г. Цитираното ЕР на ТЕЛК е обжалвано от медицинската комисия при ТП на НОИ - [населено място] пред НЕЛК .

С ЕР №0051/09.02.2015г. на НЕЛК – втори специализиран състав по сърдечно-съдови заболявания, отменя ЕР на ТЕЛК №140/15.01.2014г. по оценката на работоспособността и срока на инвалидността и потвърждава по определяне на датата на инвалидност, като НЕЛК е определя краен процент-42% трайна намалена работоспособност и определя съкратен срок от две години до 01.01.2016г. на инвалидността. В решението си НЕЛК е изложил мотиви, че наличната документация и прегледа на лицето дава основание за по-нисък процент ТНР, необоснована е дадената оценка в ЕР на ТЕЛК по чл.1,р.IV,т.4.2на НМЕ/2010г. без описан ортопедичен функционален дефицит.

С разпореждане № [ЕГН]/11/17.02.2014г., на Н. А. П., въз основа на ЕР на ТЕЛК №140/15.01.2014г.на ТЕЛК е продължено изплащането на пенсия за инвалидност поради общо заболяване, считано от 02.12.2013г., до срока на инвалидността 01.01.2017г., определена в минимален размер, на основание чл.98, ал.7 от КСО, предвид обжалването на ЕР на ТЕЛК пред НЕЛК.

След издаване на ЕР на НЕЛК № 0051/09.02.2015г., на основание чл. 72, чл.96 ал.1 ,т.4 от КСО длъжностното лице по пенсионно осигуряване е издало Разпореждане № [ЕГН]/32 от 24.04.2015г, с което се прекратява пенсията за инвалидност поради общо заболяване, отпусната в минимален размер от 02.12.2013г. на Н. А. П.. От приложените с преписката доказателства се установява, че Решението на НЕЛК е влязло в сила на 21.04.2015г.

На членовете на ТЕЛК д-р Й. К. Л., д-р С. И. В.- Г. и д-р А. С. Д. е съставен ревизионен акт за начет №РМ-5-21-00049599/29.07.2015г. за сумата от 2208.94/вкл. главница и лихви/. за неправилно изплатена пенсия от 02.12.2013г. до 30.04.2015г. на Н. А. П.

С обжалваното Разпореждане № РО-5-21-00050100/14.08.2015г на ръководителя на контрола по разходите на ДОО, постановено на основание чл.110, ал.3 от КСО е вменено задължение на членовете на ТЕЛК да възстановят сумата от 2208.94лв.– главница и лихва, поради причинена щета на ДОО от отмяната на ЕР на ТЕЛК, която е довела до неоснователно изплатена лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване .

Директорът на ТП на НОИ С. – град се е произнесъл с Решение

№1040-21-61/19.10.2015 г., с което е отхвърлена жалбата, вх. № вх. № 66-66-34 ≠ 35 от 11.09.2015г. от оспорващите срещу разпореждане № РО-5-21-00050100/14.08.2015г., издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. и е потвърдено Разпореждане № РО-5-21-00050100/14.08.2015г., издадено от Ръководителя на контрола по разходите на ДОО за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00049599/29.07.2015г. в общ размер на 2208.94лв.– от които главница 2016-45. и лихва 192,49лв.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок и от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество е основателна.

Оспореното решение на Директора на ТП на НОИ С. – град е издадено от компетентен орган, при спазване на установената форма и административно-производствените правила.

Настоящата съдебна инстанция намира обаче, че е нарушен материалният закон при реализирането на имуществената отговорност на членовете на ТЕЛК.

Разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО оправомощава контролните органи на НОИ да съставят на физическите лица или на юридическите лица ревизионни актове за начет, за причинените от тях щети на Държавното обществено осигуряване, от неправилно извършени осигурителни разходи, включително от неправилно удостоверяване на осигурителен стаж или осигурителен доход и от актове на медицинската експертиза, които са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. Длъжностното лице, на което е възложено ръководството на контрола по разходите на ДОО в съответното поделение на НОИ издава разпоредения за събиране на сумите по ревизионните актове за начет - чл. 110, ал. 3 КСО.

Предвид чл. 170, ал. 1 АПК ответникът дължеше да установи и докаже по време на съдебното производство съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения административен акт, както и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Това означава, съобразно съдържанието на чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО да докаже, че процесното ЕР на ТЕЛК, издадено от тримата жалбоподатели е било отменено „поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването му“, което е предпоставка за съставяне на РА за начет, съответно за събиране на сумите по акта.

Такова доказване не бе проведено от страна на ответника.

Чл.101, ал.1, т.1 от КСО е специална норма на института на непозволеното увреждане, уреден в чл.45 от Закона за задълженията и договорите. Увреждането настъпва след като са осъществени всички юридически факти от сложния фактически състав на чл.110, ал.1, т.1 от КСО. Това означава да са причинени щети на държавното обществено осигуряване, тези щети да са в следствие от неправилно извършени осигурителни разходи и от актове на медицинската експертиза, като тези актове следва да са отменени, поради нарушаване на нормативните разпоредби при издаването им. Разпоредбата на чл. 110, ал. 1, т. 1 КСО, чието съдържание бе цитирано по – горе не следва да бъде тълкувана разширително, в смисъл, че във всички случаи на отменено решение на ТЕЛК, членовете на комисията дължат да понесат финансова тежест от този факт, за причинени щети на ДОО. Причиняването на щети (вреди) предполага наличие на виновно поведение, а формите на вина са съответно – умисъл и непредпазливост, последната – проявена като небрежност и/или самонадеяност. Именно за да бъде установено и доказано, дали се касае за виновно

поведение, в решението на НЕЛК следваше да има мотиви относно това, в какво се изразява „нарушаването на нормативните разпоредби“ при издаването на отмененото ЕР на ТЕЛК.

В случая, на първо място презумпцията за виновно поведение при деликтната отговорност ( чл.45, ал.2 от ЗЗД) може да се счита за оборена, предвид наличните по делото доказателства. Деликтната отговорност е гражданска отговорност, а в гражданското право вината не е субективното отношение на дееца към деянието и неговите обществено опасни последици (както в наказателното право), а неполагане на дължимата грижа според един абстрактен модел - поведението на определена категория лица (от добрия стопанин, добрия търговец, добрия работник). В случая от лекарите – членове на ТЕЛК, видно от постановеното решение е била положена дължимата грижа, тъй като решението им е взето след извършени констатации на база преглед на лицето на 15.01.2014г. и медицинските изследвания, Р. графии, представените епикризи, и др. В експертните решения членовете както на ТЕЛК, така и на НЕЛК изразяват експертно мнение, въз основа на придобити знания и опит в областта на медицината и като израз на вътрешното им убеждение при интерпретация на наличните клинични данни и лабораторни изследвания за дадено заболяване. И двете експертизи действат в рамките на своята професионална компетентност при определяне на % ТНР и не може да се приеме, че са налице нарушения на нормативни разпоредби при издаването на отмененото експертно решение, ако причината за отмяна е само разлика при поставянето на точната диагноза. Под нарушенията на нормативните разпоредби при издаване актове на медицинската експертиза в този смисъл се разбират нарушения на законовите изисквания, уреждащи процедурата по издаването им, съдържанието и формата на ИАА, но не и разликите в професионалните мнения, становища и оценки основани на собствената професионална квалификация и опит.

Видно от изложеното в решението на НЕЛК за да отмени определената от ТЕЛК 50% степен на ТНР и определи нов 42% ТНР, НЕЛК, след преглед на лицето на 26.01.2015г., е приел, че дадената оценка от ТЕЛК в ЕР по ч.1,р.4,т.4.2 на НМЕ/2010г. е необоснована ,без описан ортопедичен функционален дефицит, не кореспондира с приложената рентгенография и състоянието на лицето, което състояние е установено при прегледа в НЕЛК, извършен обаче една година след прегледа на Н. А. П. от ТЕЛК. НЕЛК е приел, че от състоянието на лицето следва да бъде определен 10% , по ч I, р.IV,т.4.1 от НМЕ/2010г. Макар и да не е изрично посочено в решението на ТЕЛК, съдът приема, че позоваването е на Приложение № 1 към чл. 63, ал. 1 от НМЕ, озаглавено „Отправни точки за оценка на трайно намалената работоспособност и на вида и степента на увреждане в проценти“. От заглавието следва, че дадените в част първа „Заболявания на опорно двигателния апарат“ увреждания по вид и по степен представляват само „отправни точки“, т.е. служат за ръководство и дават насока за определяне на съответния процент на ТНР, но не могат да се приемат за задължителни, съдържащи конкретна хипотеза и диспозитив правни норми, чието нарушаване да влече деликтна отговорност по чл.101, ал.1, т.1 от КСО.

В писмените бележки на ответната страна е посочен като нарушен от ТЕЛК чл. 62 от НМЕ. На първо място е недопустимо елементи от фактическия състав на отговорността да се попълват едва в хода на съдебното оспорване. От друга страна съгласно чл.62 от НМЕ/ приета през 2010г./ видът и степента на увреждането/степента на трайно намалената работоспособност се определя въз основа на подробна

клинико-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация, даващи представа за функционалното състояние на заболялия орган и организма като цяло. Не са нито посочени в оспорения акт, нито доказани по делото липсата или провеждането в нарушение на нормативните разпоредби на изброените в чл.62 от НМЕ основания и способи за определяне на вида и степента на увреждането/ степента на ТНР/ при вземане на решението от ТЕЛК, а именно: подробна клинико-експертна анамнеза, задълбочен клиничен преглед, насочени лабораторни и функционални изследвания и данните от наличната медицинска документация. Ето защо не става ясно, в какво фактически се изразява нормативното нарушение и коя конкретна правна норма е била нарушена от ТЕЛК, за да възникне отговорност за членовете му.

Освен горното, в приложеното по делото разпореждане от 17.02.2014г., с което е продължено изплащането на вече отпусната на лицето от 08.12.2010г. пенсия за инвалидност, като правно основание е посочен текста на чл.98, ал.7 от КСО. С него е въведена възможност, ако решението на ТЕЛК и НЕЛК е обжалвано от председателя на медицинската комисия или по реда на чл. 112 от Закона за здравето, до влизането в сила на решението на НЕЛК, съответно на съда по обжалваното решение на органите на медицинската експертиза, се отпуска, възобновява и възстановява пенсия за инвалидност в размер на социалната пенсия за старост. Следователно осигурителните плащания са били извършени по силата на закона и ако, в следствие на това са нанесени щети на ДОО, то те са пряка последица от прилагането на тази разпоредба, която допуска да се извършват плащания и по едно невлязло в сила решение на ТЕЛК, което може да се окаже, че страда от всякакви пороци, включително и нищожност. Поради това, дори и да са причинени вреди на ДОО, те не са пряка и непосредствена последица от постановеното от ТЕЛК решение, поради което на членовете му не може да се търси деликтна отговорност.

Предвид изложеното, оспореното Решение № 1040-21-61/19.10.2015г. на Директора на ТП на НОИ С. – град следва да бъде отменено, ведно с потвърденото с него Разпореждане № РО-5-21-00050100/14.08.2015г. за събиране на сумите по Ревизионен акт за начет №РМ-5-21-00049599/ 29.07.2015г., в общ размер на 2208.94лв., от които 2016.45лв. –главница и 192.49лв.-лихва.

При този изход на спора, направеното искане от оспорващите и на основание чл.143,ал.1 от АПК е дължимо присъждането на разноски в производството в доказан размер общо на сумата от 483.20 лева, от които 33.20лева, внесена държавна такса и 450 лева за договорено и заплатено адвокатско възнаграждение

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, Първо отделение , 20 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от Й. К. Л., С. И. В.- Г. и А. С. Д. от [населено място] РЕШЕНИЕ № 1040-21-61/19.10.2015 г. на директора на Териториално поделение на НОИ С. - град, с което е отхвърлена жалбата, вх. № 66-66-34 № 35 от 11.09.2015г. срещу разпореждане № РО-5-21-00050100/14.08.2015г., издадено от ръководителя на контрола по разходите на ДОО в ТП на НОИ С. за събиране на суми по Ревизионен акт за начет № РМ-5-21-00049599 от 29.07.2015г. на контролен орган по чл.107 от КСО, в общ размер на 2208.94лв., от които 2016.45лв. –главница и 192.49лв.-лихва.

ОСЪЖДА ТП на НОИ С. – град да заплати на Й. К. Л., ЕГН [ЕГН], С. И. В.- Г., ЕГН-[ЕГН] и А. С. Д., ЕГН-[ЕГН], от [населено място] сума в размер на 483.20 /четиристотин осемдесет и три лева и 20 ст./ лева , разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщението за постановяването му пред Върховния административен съд на Р Б..

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: